

عنوان مقاله:

سنجش کمی میزان توسعه یافتگی شهرستانهای استان کردستان با استفاده از شاخص توسعه انسانی HDI

محل انتشار:

دومین همایش ملی حفاظت و برنامه ریزی محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عاطفه احمدی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستا، دانشگاه خوارزمی تهران

مرجان سالاری - کارشناس ارشد مهندسی محیط زیست، دانشگاه شهید چمران اهواز

سعید امانپور - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

مناطق مختلف یک کشور عموماً از سطح توسعه یافتگی برابر برخوردار نمی باشد. در برنامه ریزی منطق های، بررسی و شناخت وضعیت سطوح مختلف جغرافیایی، قابلیت و تنگنای آنها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. امروزه آگاهی از نقاط قوت، ضعف و نواحی جهت ارائه طرحها، برنامهها و سیاستگذاریها ضروری است. در این راستا استفاده از شاخص های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، کالبدی، بهداشتی و غیره میتواند معیاری مناسب برای تعیین جایگاه نواحی از نظر توسعه یافتگی باشد. تحقیق حاضر براساس روش تحلیلی توصیفی و براساس شاخص توسعه انسانی و با کاربرد سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و انجام تجزیه تحلیل های فضایی همانند Overlay و منطق بولین Boolean Model به تعیین درجه توسعه یافتگی شهرستان های استان کردستان با استفاده از شاخصهای جمعیتی و اشتغال، شاخص مسکن، شاخص اقتصادی، زیربنایی، بهداشتی انجام شده است. یافتههای تحقیق نشان میدهد که بر اساس شاخصهای مختلف، رتبه و سطح توسعه یافتگی شهرستانها استان کردستان متفاوت بوده که این مسئله بیانگر نوعی عدم تجانس و ناهمبستگی در سطح توسعه یافتگی این شهرستانها میباشد. براساس این تکنیک، شهرستان قروه با دارا بودن 80 درصد ضریب توسعه یافتگی به عنوان برخوردارترین و شهرستان سروآباد با ضریب توسعه یافتگی 12% به عنوان محروم ترین شهرستان در استان کردستان شناسایی شدند. شهرستانهای مریوان، سنندج، کامیاران، سقز به ترتیب به صورت نیمه برخوردار و شهرستانهای بانه، بیجار، دیواندره و سرو آباد به ترتیب اولویت به عنوان محروم ترین شهرستان استان کردستان شناسایی شدند

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، شاخص توسعه انسانی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، مدل بولین، استان کردستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232471>

